

Oświadczenie

Stowarzyszenia Teologów Moralistów

Stowarzyszenie Teologów Moralistów przyjmuje z niepokojem do wiadomości próby deprecjonowania inicjatyw zmierzających do powiększenia zakresu ochrony prawa do życia dzieci nienarodzonych.

Zdecydowanie odrzucamy insynuację, zawartą w stanowisku Polskiego Towarzystwa Genetyki Człowieka i Polskiego Towarzystwa Ginekologów i Położników z kwietnia 2018 r. (dotyczącym zasad i warunków podejmowania indywidualnych decyzji prokreacyjnych w przypadku pojawienia się wad wrodzonych lub wystąpienia zaburzeń rozwojowych u potomstwa), że kwestionowanie rzekomego prawa kobiety do samowolnego decydowania o życiu i śmierci dziecka, które nosi w swoim łonie, miałyby być postawą nieludzką, godzącą w jej wolność prokreacyjną. Uważamy, że zawsze nieludzkie jest raczej traktowanie dziecka poczętego obciążonego wadami jako istoty pozbawionej praw, która może zostać uśmiercona w majestacie prawa.

Nie ulega wątpliwości, że niepomyślna diagnoza prenatalna jest dla rodziców dziecka, a szczególnie dla jego matki, bolesnym doświadczeniem. Urodzenie dziecka w takiej sytuacji jest wyzwaniem, które będzie wymagało większego osobistego zaangażowania i znacznie większych nakładów rzeczowych i finansowych, niż to ma miejsce w sytuacji urodzenia dziecka zdrowego. Dlatego opowiadamy się za znaczącym i skutecznym zwiększeniem pomocy instytucjonalnej, logistycznej i finansowej państwa, organizacji pozarządowych oraz Kościoła dla rodzin opiekujących się niepełnosprawnym potomstwem.

Postulat ograniczenia poradnictwa genetycznego w kontekście badań prenatalnych wyłącznie do rzeczowej informacji o nieprawidłowościach rozwojowych, z wykluczeniem wszelkiej refleksji na temat wartości życia dziecka poczętego, oznacza w konsekwencji skazanie kobiety na bolesną samotność w dramatycznym momencie jej życia. Wyrażamy nasze uznanie i szacunek dla wszystkich instytucji oraz pracowników służby zdrowia, którzy w takiej sytuacji oferują kobietom nie tylko rzeczową informację, ale nade wszystko swoją solidarność i fachową pomoc w okresie przed-, około- i poporodowym. Taka postawa lekarza nie ogranicza się do skonfrontowania rodziców oczekujących dziecka niepełnosprawnego z medycznymi faktami, ale otwiera perspektywę, pozwalającą podjąć to trudne zadanie życiowe, jakim jest opieka nad dzieckiem z niepełnosprawnością. Wyrażamy także głęboki szacunek dla tych rodziców, którzy mimo przeżywanego nierzadko w tej trudnej sytuacji osamotnienia, decydują się na przyjęcie dziecka z niepełnosprawnością i pełną miłości opiekę nad nim.

Jednocześnie zwracamy uwagę na to, że kwestia prawa do życia dzieci poczętych ze zdiagnozowaną niepełnosprawnością nieuchronnie rzutuje na mentalność społeczną. Odrzucamy sugestię, jakoby wskazywanie na ten szeroki kontekst było nieuprawnionym i szkodliwym podsycaniem społecznych lęków. Nie da się pogodzić postnatalnej solidarności z prenatalną selekcją. Jeżeli choroby i upośledzenia dzieci poczętych są dla niektórych podstawą do pozbawienia ich życia, to będzie to miało swoje przełożenie na społeczne

odniesienie do osób urodzonych, cierpiących na podobne choroby i upośledzenia. Taka sytuacja wytwarza i umacnia mentalność eugeniczną, deprecjonującą osoby z niepełnosprawnością.

Dlatego opowiadamy się za zapewnieniem wszystkim dzieciom poczętym pełnej ustawowej ochrony, niezależnie od stanu ich zdrowia, co jest wyrazem fundamentalnej równości wszystkich ludzi oraz bezwarunkowego szacunku dla godności każdej osoby ludzkiej na każdym etapie jej egzystencji.

Warszawa, 26 czerwca 2018

Oświadczenie jest autoryzowane przez członków zarządu Stowarzyszenia Teologów Moralistów:

Ks. prof. dr hab. Marian Machinek MSF (przewodniczący)

Ks. prof. dr hab. Sławomir Nowosad (wiceprzewodniczący)

Ks. prof. dr hab. Ireneusz Mroczkowski

Ks. prof. dr hab. Piotr Morciniec

Ks. dr Jarosław Sobkowiak (sekretarz)